

MSA

Pestprotocol

December 2015

Montessori Lyceum Amsterdam

Inhoud

Vooraf.....	2
Hoofdstuk 1 Informatie over pesten.....	3
Hoofdstuk 2 Partijen bij het pestprobleem.....	5
Hoofdstuk 3 Het pestprotocol.....	8
Hoofdstuk 4 De verantwoordelijkheden.....	9
Bijlage 1 Het stappenplan na een melding van pesten volgens de vijfsporen methode.....	11
Bijlage 2 Het stappenplan na een melding van pesten volgens de no blame methode	14

Vooraf

Het Montessori Lyceum Amsterdam (MLA) is onderdeel van de Montessori Scholengemeenschap Amsterdam (MSA).

Het MLA is een school voor gymnasium, atheneum, havo en mavo en is geschikt voor kinderen met en zonder montessori-achtergrond. We hebben rond de 1.800 leerlingen en zijn daarmee een grote school. Toch werkt iedere leerling in een eigen, kleine en zelfstandige 'deelschool' van 200 tot 400 leerlingen. Voor ons is een veilige, vertrouwde omgeving de voorwaarde voor leren, vorming en begeleiding.

De werksfeer bepalen we met elkaar.

Het uitgangspunt voor een goede werksfeer op het MLA is:

Behandel anderen zoals je zelf ook graag behandeld wilt worden.

In de schoolgids hebben wij daar duidelijke spelregels voor geformuleerd.

Ondanks alle activiteiten in het kader van onze missie en visie komt het voor dat er gepest wordt. Pesten heeft een enorme impact op de persoonlijke én schoolontwikkeling van een leerling.

Met dit pestprotocol willen wij vastleggen wat de school doet aan preventie, aan de aanpak van pesten en aan nazorg.

Deze informatie is zowel voor leerlingen als ouders en personeel een leidraad om te werken aan een zo veilig mogelijke omgeving .

Dit protocol treedt in werking juni 2015 (MSA bestuursbesluit) met instemming van de medezeggenschapsraad. Het pestprotocol is onderdeel van het sociaal veiligheidsplan en is bedoeld als een blauwdruk voor de scholen binnen de MSA. School-specifieke zaken zijn door het MLA in dit protocol toegevoegd.

Het pestprotocol zal vijf jaar na de inwerkingtreding opnieuw geëvalueerd worden door het bevoegd gezag en de medezeggenschapsraad.

Hoofdstuk 1 Informatie over pesten

Wat is plagen?

We spreken over plagen wanneer leerlingen min of meer aan elkaar gewaagd zijn. Het vertoonde gedrag is onschuldig en nodigt uit tot een reactie van eenzelfde soort. Het gaat dan om een spel, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echt vervelend wordt ervaren. Plagen is niet systematisch en heeft geen nadelige gevolgen voor degene die het ondergaat. Er is sprake van een pedagogische waarde: door elkaar eens uit te dagen, leren kinderen heel goed om met allerlei conflicten om te gaan. Het is een vaardigheid die later in hun leven van pas komt.

Wat is pesten?

Op het Montessori Lyceum Amsterdam hanteren we de regel dat degene die pesten ondergaat, bepaalt of het vertoonde gedrag gewenst is of niet meer. Hij of zij bepaalt dus of er sprake is van pesten. Wat voor de één een grapje of een plagerijtje is, kan door de ander als enorm vervelend of kwetsend ervaren worden. Pesten kent vele gradaties. Wat misschien niet persoonlijk bedoeld is, kan iemand direct raken. Het wordt een probleem als je er samen niet meer uitkomt. We spreken van pestgedrag als dezelfde leerling regelmatig en systematisch bedreigd en bang gemaakt wordt. Pesten is een vorm van geweld en daarmee grensoverschrijdend en zeer bedreigend. In een klas waar gepest wordt, kunnen alle leerlingen slachtoffer worden. Pestgedrag moet dan ook door iedereen serieus worden genomen.

Wat is digitaal pesten?

Anonieme berichten versturen via MSN en SMS, schelden, roddelen, bedreigen, foto's van mobieltjes en webcam op internet plaatsen, privégegevens op een site plaatsen, wachtwoorden stelen en misbruiken, haatprofielen aanmaken, virussen sturen, happy slapping en het versturen van een e-mail bom. 20% van de leerlingen heeft te maken met digitaal pesten. De effecten van digitaal pesten kunnen erger zijn dan bij traditioneel pesten. Opnames die via de webcam worden gemaakt, worden vastgelegd door een ander. Deze opnames verdwijnen nooit meer. Over de hele wereld kan een foto op een

site staan. Foto's die eenmaal op internet staan zijn soms niet meer te verwijderen.

Hoe wordt er gepest?

Met woorden/foto's: <ul style="list-style-type: none">➤ vernederen,➤ belachelijk maken➤ schelden dreigen➤ met bijnamen aanspreken➤ gemene briefjes, mailtjes,➤ via SMS, MSN, bewerkte➤ foto's,opgenomen filmpjes.	Lichamelijk: <ul style="list-style-type: none">➤ trekken aan kleding,➤ duwen en sjoeren➤ schoppen en slaan➤ krabben en aan haren trekken➤ wapens gebruiken
Achtervolgen: <ul style="list-style-type: none">➤ opjagen en achterna lopen in➤ de val laten lopen,➤ klem zetten of rijden➤ opsluiten	Uitsluiting: <ul style="list-style-type: none">➤ doodzwijgen en negeren➤ uitsluiten van feestjes➤ bij groepsopdrachten
Stelen en vernielen: <ul style="list-style-type: none">➤ afpakken van kledingstukken,➤ schooltas, schoolspullen➤ kliederen op boeken➤ banden lek prikken,➤ fiets beschadigen	Afpersing: <ul style="list-style-type: none">➤ dwingen om geld of spullen af te➤ geven,➤ het afdwingen om iets voor de➤ pestende leerling te doen.

Hoofdstuk 2 Partijen bij het pestprobleem

Bij pesten zijn meerdere partijen betrokken: de gepeste leerling(en), de pester(s), de zwijgende middengroep, het personeel en de ouders.

De gepeste leerling

Elke leerling loopt het risico gepest te worden maar sommige leerlingen hebben een grotere kans om gepest te worden dan anderen. Dat kan komen door uiterlijke kenmerken. Het heeft vaker te maken met vertoond gedrag, de manier waarop gevoelens worden beleefd en de manier waarop die worden geuit. Kinderen die gepest worden hebben vaak andere interesses dan de meeste leeftijdgenoten of ze doen dingen anders.. Ze zijn goed in vakgebieden of juist niet.

Veel kinderen die gepest worden zijn minder weerbaar. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep en durven ze weinig of niets te zeggen omdat ze bang zijn om uitgelachen te worden. Deze angst en onzekerheid worden verder versterkt door het ondervonden pestgedrag, waardoor het gepeste kind in een vicieuze cirkel komt waar het zonder hulp zeker niet uit komt. Gepeste leerlingen voelen zich vaak eenzaam, hebben in hun gepeste omgeving geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met hun leeftijdgenoten.

Een kind dat wordt gepest, praat er thuis niet altijd over.

Redenen hiervoor kunnen zijn:

- schaamte
- angst dat de ouders met de school of met de pester gaan
- praten en dat het pesten dan nog erger wordt.
- het feit dat het probleem onoplosbaar lijkt.

Bij digitaal pesten;

- ouders zijn soms niet goed op de hoogte van internet ontwikkelingen dus het vertrouwen dat zij daadwerkelijk kunnen helpen ontbreekt bij het kind.
- het idee dat het niet mag klikken.

De pester

Pesters zijn vaak de sterkeren in hun groep. Zij zijn of lijken populair maar zijn dat uiteindelijk niet. Ze dwingen hun populariteit af door stoer en onkwetsbaar gedrag. Van binnen zijn ze vaak onzeker en ze proberen zichzelf groter te maken door een

ander kleiner te maken. Pesters krijgen vaak andere kinderen mee, want wie meedoet, loopt zelf de minste kans om slachtoffer te worden. Doorgaans voelen pesters zich niet schuldig want het slachtoffer vraagt er immers om gepest te worden. Echte pesters zijn niet alleen agressief en fysiek sterker dan de rest van de klas, ze hebben ook weinig empathisch (invoelend) vermogen, zijn impulsief en domineren graag andere kinderen.

Pestgedrag kan een aantal dieper liggende oorzaken hebben:

- Een problematische thuissituatie
- Een vaak gevoelde anonimiteit (ik besta niet); als een pester zich verloren voelt binnen een grote groep, kan hij zich belangrijker maken door een ander omlaag te drukken.
- Het moeten spelen van een rol die niet bij hem past.
- Een voortdurende strijd om de macht in de klas.
- Een gevoel van incompetentie (ik kan niks) op school door slechte cijfers of een laag niveau.
- Een zwak gevoel van autonomie (te weinig zelfstandigheid en verantwoordelijkheid)

De zwijgende middengroep

De meeste leerlingen houden zich afzijdig als er wordt gepest. Ze voelen zich wel vaak schuldig over het feit dat ze niet in de bres springen voor het slachtoffer of hulp inschakelen. Er zijn ook leerlingen die niet merken dat er gepest wordt. Heel af en toe neemt een leerling, of een klein groepje leerlingen, het voor het gepeste kind op.

De meelopers zijn leerlingen die incidenteel meedoen met het pesten. Dit gebeurt meestal uit angst om zelf in de slachtofferrol terecht te komen, maar het kan ook zo zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en dat ze denken in populariteit mee te liften met de pester. Verder kunnen leerlingen meelopen uit angst vrienden of vriendinnen te verliezen.

Het personeel

Pesten is een goed bewaard groepsgeheim: (bijna) iedere leerling weet dat in de groep wordt gepest, toch durft niemand het aan docent of ouder te vertellen. De medewerkers weten dus ook vaak niet dat er in de groep wordt gepest. En zien ze ongewenst gedrag, dan wordt het lang niet altijd als pesten geïnterpreteerd.

De ouders

Wanneer kinderen worden gepest, durven ze in de meeste gevallen niet aan hun ouders te vertellen dat hen dit overkomt. Ze kunnen bang zijn dat hun ouders naar school gaan, het aan de mentor vertellen en dat deze het verkeerd aanpakt. Ze schamen zich vaak dat hen dit overkomt. Soms denken ze dat ze het gedrag van de pester zelf hebben uitgelokt en het dus verdienen gepest te worden.

Het aanpakken van pesten

Pesten is onacceptabel en vraagt om een duidelijke en krachtige reactie vanuit de school. De grote vraag is hoe dat het beste kan en vooral ook hoe we dat als team het beste kunnen aanpakken. Om pesten zowel in preventieve zin als in curatieve zin aan te pakken is het nodig dat alle partijen betrokken worden bij de uitvoering van het beleid. We spreken dan van een vijfsporen aanpak.

Hoofdstuk 3 Het pestprotocol

Het pestprotocol is een verklaring waarin is vastgelegd dat pestgedrag op school niet geaccepteerd is en volgens een vooraf bepaalde handelwijze aangepakt wordt.

Uitgangspunten

Een dergelijk protocol kan alleen functioneren als aan bepaalde voorwaarden is voldaan:

- 1.** Pesten moet als een probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen; leerkrachten, onderwijsondersteunend personeel, ouders en leerlingen.
- 2.** De school is actief in het scheppen van een veilig, pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als onacceptabel gedrag wordt ervaren.
- 3.** Docenten en onderwijsondersteunend personeel moeten pesten kunnen signaleren en vervolgens duidelijk stelling nemen tegen het pesten.
- 4.** De school dient te beschikken over een directe aanpak wanneer het pesten de kop opsteekt (het pestprotocol).
- 5.** De school ontplooit preventieve (les)activiteiten.

Hoofdstuk 4 De verantwoordelijkheden

De algemene verantwoordelijkheid van de school

- De school zorgt dat de directie, de mentoren en de docenten voldoende informatie hebben over het pesten in het algemeen en het aanpakken van pesten.
- De school werkt aan een goed beleid rond pesten, zodat de veiligheid van leerlingen binnen de school optimaal is.
- In alle leerjaren besteedt de mentor aandacht aan (digitaal) pesten in één of meerdere studielessen of projectweken.

Het bieden van steun aan de jongere die gepest wordt

- Het probleem wordt serieus genomen.
- De mentor zoekt uit wat er precies gebeurd.
- De mentor, de deelschoolleider en de leerling zoeken naar mogelijke oplossingen.
- Het aanbieden van hulp door pedagogisch medewerker.

Het bieden van steun aan de pester

- De deelschoolleider confronteert de jongere met zijn gedrag en de gevolgen hiervan voor de pester en probeert zo de achterliggende oorzaken boven tafel te krijgen.
- De deelschoolleider wijst op het gebrek aan empathisch vermogen dat zichtbaar wordt in het gedrag.
- Het aanbieden van hulp door de pedagogisch medewerker.

Het betrekken van de middengroep bij het probleem

- De mentor bespreekt met de klas het pesten en benoemt de rol van alle leerlingen hierin.
- De mentor bespreekt met de klas mogelijke oplossingen hoe zij kunnen bijdragen aan verbetering van de situatie.
- De mentor komt hier in de toekomst steeds op terug.

Het bieden van steun aan de ouders

- Ouders die zich zorgen maken over pesten worden serieus genomen.
- De school werkt samen met de ouders om het pesten aan te pakken.
- De school geeft adviezen aan de ouders in het omgaan met hun gepeste of pestende kind.
- De school verwijst de ouders zo nodig naar deskundige hulpverleners.

Faalangst en sociale vaardigheidstrainingen.

Het aanbieden van externe sociaal-emotionele vaardigheidstrainingen voor leerlingen op individuele basis.

Bijlage 1

Het stappenplan na een melding van pesten volgens de vijfsporen methode

De taak van vakdocenten

- De vakdocenten hebben vooral een signalerende rol. Wanneer zij pesten waarnemen of redenen hebben om pesten te vermoeden, verwacht de directie dat zij hierop adequaat reageren en een melding doen bij de mentor om hulp en overleg in gang te zetten.

De mentor

- Wanneer het pesten plaatsvindt in klassenverband, praat de mentor eerst met de gepeste en later met de pester apart. Een leidraad voor deze gesprekken is te vinden bij het zorgteam. Vervolgens organiseert de mentor een gesprek tussen beide leerlingen en probeert tot goede afspraken te komen. De leerlingen ondertekenen aan het eind van het gesprek een aantal samen gemaakte afspraken (het pestcontract). Ook worden maatregelen afgesproken wanneer een klasgenoot zich niet aan de zelfopgelegde regels houdt. De mentor ziet er op toe dat de afspraken worden nageleefd.
- De mentor bespreekt direct het vervolgtraject indien het pesten zich herhaalt.
- De mentor praat met de klas. Dit is belangrijk in verband met de het herstellen van de groeps sfeer en om te benadrukken welke verantwoordelijkheid ieder groeps lid heeft.
- Indien het probleem zich herhaalt, meldt de mentor het gedrag aan de deelschoolleider. Hij overhandigt de deelschoolleider het dossier met daarin de gebeurtenissen en de afspraken die zijn gemaakt.
- Van de gesprekken rond pesten worden aantekeningen gemaakt, die door de mentor worden bewaard in het leerlingvolgsysteem (Magister) van zowel de pester als het slachtoffer.

De deelschoolleider

- De deelschoolleider neemt de rol van de mentor over, bij herhaling van het pestgedrag en wanneer het pesten, het klassenverband overstijgt.
- Hij heeft zo nodig een gesprek met de gepeste en de pester apart of organiseert direct een gesprek tussen beiden.
- In het contact met de pester is het doel drieledig,

namelijk:

confronteren

mogelijke achterliggende problematiek op tafel krijgen
helderheid geven over het vervolgtraject bij herhaling
van pesten.

- In het contact met de gepeste wordt gekeken of hij sociaal gedrag vertoont, waardoor hij een gemakkelijk doelwit vormt voor pesters.
- Hij adviseert zo nodig, zowel aan de pester als de gepeste, hulp op vrijwillige basis door de pedagogische conciërge.
- Hij stelt alle betrokken ouders op de hoogte wanneer er sprake is van recidief gedrag, verzoekt hen om met hun kind te praten en stelt hen op de hoogte van het vervolgtraject.
- Hij bespreekt de mogelijkheden tot hulp met de ouders.
- Hij koppelt alle informatie weer terug naar de mentor of de mentor is bij de gesprekken aanwezig.
- Hij stelt de deelschoolleider op de hoogte.

Begeleiding

Wanneer de pester opnieuw in pestgedrag vervalt, wordt hij ertoe verplicht om individueel een begeleiding te volgen door het zorgteam.

Het doel van dit programma is reflectie en het gevoelig maken van de pester voor wat hij aanricht bij de gepeste leerling. Het gaat in principe om 6 ontmoetingen. De deelschoolleider stelt de ouders door middel van een brief op de hoogte.

De zorgcoördinator

- Hij ondersteunt waar nodig mentoren en coördinatoren
- tijdens de verschillende fasen in het proces.
- Hij biedt individuele begeleiding aan de
- pester en de gepeste.
- Hij biedt een(externe) sociaal-emotionele training aan.
- Hij kan waar nodig een inbreng hebben tijdens de mentorlessen.
- Hij biedt kleinere trainingen aan bij specifieke hulpvragen, zoals bijvoorbeeld een assertiviteitstraining.

Schorsing

Wanneer ook het verplichte begeleiding geen blijvende vruchten afwerpt, volgt een schorsing van een dag. In afstemming met het zorgteam neemt de deelschoolleider het schorsing besluit.

Schoolverwijdering

Wanneer de leerling ondanks alle inspanningen van de betrokken partijen koppig blijft volharden in het ongewenste pestgedrag liggen er geen perspectieven meer tot verandering.

De school kan en wil geen verantwoordelijkheid meer nemen voor de veiligheid van de overige leerlingen. De deelschoolleider houdt de directie op de hoogte op. De directie neemt in overleg met de deelschoolleider het verwijderingsbesluit.

Bijlage 2

Het stappenplan na een melding van pesten volgens de no blame methode

De No Blame methode

Bij de No Blame-aanpak wordt de verantwoordelijkheid voor een pestprobleem bij een supportgroep gelegd. Het feit dat niemand beschuldigt wordt, ook de pester niet, draagt bij aan een potentiële oplossing. De No BLAME methode blijkt in 90% van de pestgevallen succes te hebben en is daarmee een zeer effectieve methode.

De pester(s), de meelopers en een aantal neutrale medeleerlingen of vrienden van de gepeste leerling worden samengebracht en gaan op zoek naar mogelijke oplossingen. Niet het beschuldigen van de pester en de feiten staan centraal, maar het negatieve gevoel van het slachtoffer. Vooral, hoe dit gevoel weer positief te krijgen. De support groep krijgt de verantwoordelijkheid om een aantal voorstellen te doen om het negatieve gevoel bij het slachtoffer weg te nemen en te verminderen. Docenten besteden vaak veel tijd om de ware toedracht van het pestgedrag te achterhalen. Dit kan voor het slachtoffer beschamend zijn. Om effectief hulp te kunnen bieden hoeft de ware toedracht niet bekend te zijn. De medewerkers, bijvoorbeeld leerlingbegeleiders, coaches, mentoren, maatschappelijk werkers of tweede lijn medewerkers die de methode toepassen zijn getraind in deze methode.

STAP 1: Gesprek met de leerling die wordt gepest

In het eerste gesprek met de gepeste leerling moedigt de begeleider de leerling aan om te vertellen hoe hij/zij zich voelt. De feiten die verteld worden kadert hij terug naar de effecten en gevoelens die deze feiten teweeg brachten. Bewijsmateriaal verzamelen is niet de bedoeling.

Het is belangrijk dat de betreffende leerling zicht krijgt op het proces van aanpak en zijn/haar toestemming geeft om met de no blame methode het probleem te verhelpen. Soms leeft de angst dat het nog erger zal worden, maar als het niet bestraffende aspect volledig duidelijk is, voelt de leerling zich meestal veilig en opgelucht dat er iets gedaan wordt.

De gepeste leerling is niet aanwezig bij het gesprek met de supportgroep. Ter voorkoming dat door het verhaal van de gepeste leerling anderen zich beschuldigt voelen en zich willen rechtvaardigen. Dat zou de probleemoplossende aanpak kunnen ondermijnen. De begeleider bepaalt samen met de gepeste leerling wie uitgenodigd zullen worden in de support groep. Tot slot vraagt de begeleider de gepeste leerling iets te tekenen of te schrijven wat uitdrukt hoe hij/zij zich voelt. Dit kan worden meegenomen naar de eerste bijeenkomst met de support groep.

STAP 2: Bijeenkomst met de betrokken leerlingen

De begeleider regelt een bijeenkomst met de support groep. Hij/zij meldt de leerlingen dat ze op een bepaald moment, kort na de uitnodiging, verwacht worden voor een gesprek over een situatie die zij kunnen oplossen. Hierbij laat hij/zij in het midden waar het over gaat.

Leg het probleem uit

De begeleider begint met aan de groep te vertellen dat er een probleem is omdat de gepeste leerling het erg moeilijk heeft en zich ongelukkig voelt. De begeleider vertelt het verhaal van het negatieve gevoel van de leerling en gebruikt de tekst of tekening die hij/zij eventueel maakte om de pijn te benadrukken. De docent praat niet over de details van de gebeurtenissen en beschuldigt niemand en gaat nauwelijks in op de feiten die de leerlingen

naar voren brengen. Het doel is dat men begrijpt hoe de gepeste leerling zich voelt. Niet om erachter te komen wie wat wel of niet gedaan heeft.

Deel de verantwoordelijkheid

Als het verhaal rond is, zou het kunnen dat de luisteraars er terneergeslagen of ongemakkelijk uitzien en dat ze onzeker zijn over de reden van de bijeenkomst. Sommigen kunnen ongerust zijn over mogelijke straffen. De begeleider verandert de stemming door te stellen dat :

- niemand in de problemen zit of zal worden gestraft
- er gedeelde verantwoordelijkheid is om de leerling te helpen zich weer gelukkig en veilig te voelen
- de groep bijeengeroepen is om het probleem te helpen oplossen

Vraag naar de ideeën van elk groepslid

De leden van de groep zijn meestal oprecht geraakt door het verhaal en opgelucht dat zij niet in de problemen zitten. Elk lid van de groep wordt aangemoedigd om een manier voor te stellen waarop het slachtoffer kan worden geholpen om zich weer gelukkiger te voelen. Deze ideeën dienen te worden geformuleerd in de "ik-vorm." en komen van de groepsleden zelf. Ze worden niet door de begeleider opgelegd, maar wel opgemerkt en gewaardeerd.

Laat het aan hen over

De begeleider bedankt de leerlingen voor hun voorstellen en herhaalt dat de verantwoordelijkheid nu bij de groep ligt en dat deze hier alle vertrouwen in heeft.

Er wordt geen schriftelijk verslag gemaakt, het is een kwestie van vertrouwen. De begeleider geeft aan te vertrouwen op een positieve afloop. Er wordt afgesproken dat de begeleider over een week elk lid van de groep afzonderlijk zal spreken om te horen hoe alles loopt. Ook geeft de begeleider aan bereikbaar te zijn voor een gesprek.

STAP 3: Spreek hen opnieuw

Ongeveer een week later spreekt de begeleider met elk groepslid. In hoeverre voerden zij hun voorstellen uit en hoe was dat voor hen. Deze gesprekken zijn met elk groepslid afzonderlijk, zodat elk van hen kan vertellen over diens bijdrage zonder een competitieve sfeer te creëren. Het speelt geen rol of iedereen zijn voornemen heeft uitgevoerd, belangrijk is dat de pesterijen gestopt zijn. Het is niet nodig dat de voorheen gepeste leerling de meest populaire leerling van de school is geworden, zolang hij/zij zich maar veilig en gelukkig voelt. Als begeleider laat u weten de situatie te blijven volgen door af en toe navraag te doen. Daarbij geeft de begeleider aan een tweede groepsbijeenkomst te zullen organiseren als de situatie toch zou verergeren.

De gepeste leerling wordt gevraagd hoe de week is ervaren, of er veranderingen zijn opgemerkt en hoe hij/zij zich voelde. Het kan zijn dat er weinig toenadering is bemerkt maar dat het pesten wel stopte. De kans is groot dat de gepeste leerling zich nog angstig en onzeker voelde. Als begeleider vertelt u de situatie te blijven volgen en indien een nieuwe groepsbijeenkomst nodig blijkt eventueel samen een andere groepssamenstelling te formeren.

Ondersteuning voor de begeleider

Wanneer de begeleider hier behoefte aan heeft, wendt hij zich tot een coach. Deze coach dient geschoold te zijn in de no blame methode. Dit kan een collega docent zijn of iemand uit de tweede- lijn , of bijv. de externe vertrouwenspersoon. Het is belangrijk dat docenten gedurende het hele proces ondersteuning kunnen krijgen.

Contactpersonen binnen school:

Deelschoolleiders:

Onderbouw havo, atheneum, gymnasium

AB-deelschool

Eva Vinke

evavinke@mmla.msa.nl

EF-deelschool

Corinne Verhoeven

corinnerhoeven@mmla.msa.nl

DSML-deelschool

Anja Terweij

anjaterweij@mmla.msa.nl

Mavo

Deborah Odendaal

deborahodendaal@mmla.msa.nl

Martin Rodermans

martinrodermans@mmla.msa.nl

Bovenbouw havo, atheneum, gymnasium

P-deelschool

Ellen Verwiel

ellenverwiel@mmla.msa.nl

Q-deelschool

Titia Wittenberg

titiawittenberg@mmla.msa.nl

Zorgcoördinator

Chaia Levie

chaialevie@mmla.msa.nl

Vertrouwenspersonen

Margriet Posthoorn (onderbouw)

margrietposthoorn@mmla.msa.nl

Annemarie Kroon (bovenbouw)

annemarietroon@mmla.msa.nl

Mediacoaches

mediacoach@mmla.msa.nl

Of via telefoon school : 020-6767855

Kijk voor extra informatie op:

www.montessorilyceumamsterdam.nl